

II. Efektivita programu

- Efektivní programy x čitelné programy
- Výkonnost hardware v současnosti převyšuje požadavky běžného software -> při vývoji SW je proto potřeba spíše dbát na efektivitu práce (čitelnost programu)
- Tlak na efektivitu u vysoce využívaných webových serverů a webových služeb
- Tlak na efektivitu programu u „malého“ levného hardware (malé jednodeskové PC, jednočipové mikropočítače)
- Tlak na efektivitu u programu zpracovávajícího v omezeném čase obrovské množství dat
- Znalost procesu komplikace a činnosti přeloženého programu napomáhá používání takových konstrukcí ve vyšším programovacím jazyce, které po přeložení pracují maximálně efektivně

7. Optimalizace algoritmu

Neefektivní programátorské obraty dokáže vyřešit komplilátor, ale v žádném případě ne všechny, někdy to při nejlepší snaze nejde.

- invarianty cyklu
- výpočet v getteru
- opakovány výrazy, které by se daly při prvním výskytu uložit do proměnné

8. Mechanismus přístupu k datům

- typy paměti používané programem pro ukládání dat (statická paměť, zásobník, halda)
  - lokální proměnné (zásobník), to samé platí i pro parametry funkcí/metod
adresa v cholu zásobníku + offset
  - globální proměnné (statická paměť)
adresa ve statické paměti
existují programy pouze s glob. proměnnými (bez lokálních a bez parametrů funkcí)
  - registrové proměnné (procesor)
  - jedno- a vícerozměrné pole
velikost známá při překladu – umístění (zásobník x halda)
adresa pole + index * velikost prvku
adresa pole + index1 * velikost řádku + index2 * velikost prvku
  - speciální třídy (Vector, ArrayList, HashMap, Hashtable, String)
pole polí, hashovací metoda (objekt -> index)
  - struktury, třídy, volání metod, virtuální metody
adresa struktury + offset
  - halda (heap) (spousta různých implementací, většinou pomocí zřetězených seznamů)
    - objekty na haldě jsou referencovány pointery
    - operace alokování prostoru (včetně vyhledání ideálního volného prostoru)
    - operace uvolnění prostoru (včetně scelování)
    - operace „setřepání“ - nelze v každém programu. Jazyce
    - některé jazyky hlídají, jestli je prostor na haldě referencován
    - garbage collector (hledá nereferencované objekty na haldě, případně volá destruktur)
    - některé jazyky se bez haldy neobejdou (Java): výkonnost
  - typ množina

- s výčtem prvků známým při komplikaci
- dynamická (HashMap)

9. Implementace programových struktur

- mechanismus volání funkce

```
<dno zásobníku>
...
Lokální proměná volající funkce
Parametry volané funkce
Návratová adresa
Lokální proměnné volané funkce
<vrchol zásobníku>
```

- parametry funkcí
- rekursivní funkce
- for-cyklus

```
for (I = 0; I < 10; I++) {opakováný kód }
```

Zkompliluje se jako:

```
I = 0
začátek cyklu:
if (I >= 10) goto konec cyklu

opakováný kód

I++
Goto začátek cyklu
Konec cyklu:
```

- vícenásobné větvení (switch)
  - po sobě jdoucí hodnoty: lookup table adres
  - jinak lookup table hodnot + adres
  - hodnoty nejsou známy při komplikaci: kompliluje se jako posloupnost if

10. Rozdíl v interpretovaných a překládaných jazycích

- překládané jazyky – rychlejší, typová omezení (v dobrém slova smyslu)
- interpretované jazyky – pomalejší (spousta činností, které u komplikovaných vykoná komplilátor, se provádí až za běhu, často i opakováně při každém průchodu), typová volnost, volání funkcí nebo odkaz na proměnnou názvem (reflexe - proč je tak pomalá?)
- příklady technologií na urychlení interpretovaných nebo částečně komplikovaných programů:
  - JIT (v Javě od 1.3 – cca 6x rychlejší, od 1.4 – cca 12x rychlejší, v .NET od

počátku)

- Bean třídy v Java EE (problém značné režie související s vytvářením a zanikáním
instancí objektů)